

Trích LỜI CÁNH CHIM RỪNG sắp in

TÌNH YÊU DUY NHẤT

Kính dâng Từ Mẫu - Tặng những bạn đồng tâm cảnh.

Bốn mươi tám năm Mẹ bước về Trời
Mẹ có biết từng ngày con nhớ Mẹ ?
Nhớ thuở thần tiên khi còn tấm bé
Nhớ buổi quây quần, nhớ phút biệt ly...

Hai mươi tuổi đời đã lớn khôn chi
Mà phải chịu đau thương vì mất Mẹ !
Cầm mảnh khăn tang lòng con đau xé
Chít lên đầu nghe vũ trụ tan hoang

Con thấp vụng về từng mỗi nén nhang
Khuôn mặt Mẹ mờ trong làn khói mỏng
Con thấy mình như không còn sức sống
Đất nghiêng chao, con gục cạnh quan tài !

Con muốn dang tay ôm trọn hình hài
Nói với Mẹ đây là mơ, không thực !
Mẹ chỉ ngủ thôi rồi mai Mẹ thức
Mẹ con mình đâu có chuyện chia tay !

Con khóc, con than dài suốt mấy ngày
Mẹ chẳng thức để vỗ về con nữa
Cho đến lúc quan tài ra khỏi cửa
Con vẫn hoang mang mất Mẹ thật à ???

Con níu tay anh, con gục vào Cha
Con ôm chị nhưng sao đời vẫn lạnh
Ôi mất Mẹ là một điều bất hạnh
Là nỗi đau lớn nhất của con người ...

Bốn mươi tám năm Mẹ bước về Trời
Con đối mặt với trùng trùng dâu biển
Với chuyện xảy ra không hề nghĩ đến
Như ngày nào ai bức tử quê hương

Như bây giờ con lạc lõng tha phương
Sau chuyến hải hùng lên đênh biển cả
Như quê hôm nay nhiều điều rất lạ
Mà Mẹ ơi, nhắc đến lại đau lòng

Như xưa Sài Gòn, Hòn Ngọc Viễn Đông
Nay sâu tủi khoác tên loài đồ tể
Đà Lạt, Nha Trang, Cố đô diễm lệ
Chỉ còn là trong ký ức ...Mẹ ơi ...!!!

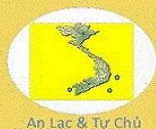
Bốn mươi tám năm Mẹ bước về Trời
Bốn mươi tám năm biết bao biến đổi
Nhưng hồn Mẹ vẫn bên con sớm tối
Chia với con từng giọt lệ vui buồn

Con Mẹ bây giờ đủ lớn, đủ khôn
Để biết cõi đời phù du, không thật
Chỉ có Mẹ là tình yêu duy nhất
Là chốn an lành vĩnh cửu mà thôi ...

Ngô Minh Hằng
2015

www.vietnamvanhien.org

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 7200 TÁC PHẨM